

Arrest

nr. 93 105 van 7 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 november 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 oktober 2011.

1.3. Op 27 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 februari 2012 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Kirkoeq. Uw vader zou van Koerdische origine zijn en uw moeder van Turkmeense origine. U zou tot het zesde jaar naar de lagere school zijn gegaan. U hebt nog één jongere zus. Uw moeder was lerares en uw vader zou officier zijn bij de politie. In 2009 zou uw vader een aantal terroristen hebben opgepakt waaronder twee broers van Arabische origine. Daarom zou de familie van die twee broers wraak willen nemen op uw familie. Zo zouden ze uw vader telefonisch hebben bedreigd. Later zou uw huis zijn beschoten. Twee maanden na de beschieting van uw huis zou iemand u op straat hebben aangesproken in het Arabisch toen u terugkwam van school. Er werd daarbij ook in de lucht geschoten. U zou daarop terug naar school zijn gevlucht. Uw leraar belde uw vader op en die kwam u oppikken. Nadien zou u niet meer naar school zijn gegaan. Dit incident vond plaats twee weken na het begin van het schooljaar in oktober 2009. Nadien bleef u altijd binnen. Er zouden nadien nog verschillende dreig telefoons zijn gekomen. Twee maanden na het incident op straat zouden er twee dreigbrieven zijn gekomen voor u en uw vader. Daarop zou uw vader u hebben aangeraden het land te verlaten. Tijdens de verkiezingen van 7 maart 2010 was u nog in Irak. Daarna zou u, ergens in de loop van 2010, Irak hebben verlaten. U reisde via Turkije en Italië naar België waar u op 3 november 2010 asiel aanvroeg. Anderhalf jaar na uw vertrek uit Irak, zou er een aanslag zijn geweest op uw vader, waar bij ook uw oom gewond raakte.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een identiteitskaart voor, foto's van een man waarvan u beweert dat het uw vader is en van een vrouw en een meisje waarvan u beweert dat het uw moeder en uw zus is, röntgenfoto's van een been en twee dreigbrieven. De röntgenfoto's en de dreigbrieven legde u na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het identiteitsdocument dat u voorlegt, namelijk uw identiteitskaart, na verificatie door de Federale Politie vervalst blijkt te zijn. Uit het feit dat u een vervalst identiteitsdocument voorlegt, dient te worden geconcludeerd dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit ondermijnt de oprechtheid van uw asielaanvraag en de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U hebt verklaard dat u wordt bedreigd door de familie van de twee broers die uw vader had gearresteerd in 2009 (CGVS, 24/10/2011, p. 13). Voordien zou u zich, als zoon van een politieagent, nooit bedreigd hebben gevoeld (CGVS, 24/10/2011, p. 21). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen dat u, naar aanleiding van de arrestatie van die twee broers, een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren.

Zo legt u vage en tegenstrijdige verklaringen af over uw vermeende vervolgers. Zo kent u de naam niet van de familie die achter de bedreigingen zit. U kunt enkel zeggen dat de vader Hassan heeft en dat de familie in de Askari wijk woont. De naam van de twee arrestanten zelf, kent u ook niet (CGVS p.14). U hebt niet aan uw vader gevraagd wat de naam is van de arrestanten, die aan de oorsprong liggen van de door u ingeroepen vrees. U zou van uw vader hebben vernomen dat het sjiieten zijn en dat ze lid zijn van de 'islamitische partij' (Hezb al islami). Het zijn volgens uw vader sjiitische terroristen (CGVS, 24/10/2011, p. 14, p. 22). Er dient echter te worden vastgesteld dat de twee dreigbrieven die u voorlegt en waarvan u beweert dat ze afkomstig zijn van de familie van de arrestanten, ondertekend zijn door 'Jihad el Islami el tawheed in Irak' Ansar al Sunna. Dit is volgens de informatie van het Commissariaat-generaal een uitgesproken soennitische organisatie. Dat u beweert, dat u wordt bedreigd door sjiitische terroristen, terwijl u een dreigbrief voorlegt van een soennitische terroristische organisatie, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Verder is het opvallend dat u, die wordt bedreigd door een sjiitische groep, geen enkele naam kan geven van sjiitische terroristische groep actief in Irak (CGVS, 24/10/2011, p. 22). Vervolgens dient te

worden opgemerkt dat u vage en weinig coherente antwoorden kunt geven over de dreigbrieven. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal zei u dat er een dreigbrief onderweg was (CGVS, 24/10/2011, p. 13). Gevraagd wat er in die brief stond, antwoordde u dat u hem nooit hebt gelezen en nooit hebt gezien. Onmiddellijk daarna beweerde u dat u hem wél hebt gezien maar niet hebt gelezen. Uw vader zou niet hebben toegestaan dat u hem las. Gevraagd of het één of twee dreigbrieven waren, antwoordde u dat u het niet zeker weet. Nogmaals gevraagd of het nu één of twee dreigbrieven waren, antwoordde u dat, als u zich niet vergist, er twee dreigbrieven onderweg zijn. Onmiddellijk daarna beweerde u dat u twee dreigbrieven hebt gezien in Irak maar dat u ze niet hebt gelezen. Of die twee dreigbrieven op hetzelfde moment zijn toegekomen weet u niet (CGVS, 24/10/2011, p. 18-19). Dat u de dergelijk weinig coherente verklaringen aflegt of u de brieven zag of niet en hoeveel het er waren, doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U verklaart dat uw moeder een brief zou hebben gelezen en gezegd wat er in stond. Gevraagd wat er dan volgens uw moeder instond, zegt u dat ze uw vader en de kinderen met de dood bedreigden. Dat er ook instond (wat blijkt uit de twee brieven die u na het gehoor heeft opgestuurd) dat ze jullie met rust zouden laten als jullie hen zou helpen, vermeldt u niet.

Volgens uw verklaringen zou er na de beschieting van uw huis een onderzoek zijn ingesteld door de politie (CGVS, 24/10/2011, p. 15-16). Ook de vermeende ontvoeringspoging zou door de politie zijn onderzocht. Zo verklaarde u dat ze u foto's toonden van mogelijke daders maar dat u niemand herkende (CGVS, 24/10/2011, p. 17). U kunt over dit onderzoek echter geen documenten voorleggen. Nochtans mag er worden aangenomen dat u in de mogelijkheid verkeerd om stukken voor te leggen temeer daar uw vader tot anderhalf jaar na uw vertrek bij de politie werkte en u nog contact hebt met uw familie in Irak. Bovendien is het blijkbaar mogelijk documenten te laten overkomen, aangezien u twee dreigbrieven en röntgenfoto's hebt laten op sturen vanuit Irak. Het feit dat u nalaat documenten voor te leggen, die uw bewering kunnen staven dat er een onderzoek werd gevoerd naar de vermeende bedreigingen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat er in ernstige mate afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u en uw familie (CGVS, 24/10/2011, p. 13, 14, 19) een vrees voor vervolging hoeven te koesteren. Uw ouders, zus en grootmoeder bleven in Kirkook wonen, in hetzelfde huis dat eerder werd beschoten en waar de dreigbrieven werden achtergelaten (CGVS, 24/10/2011, p. 4, p. 16). Uw vader bleef bovendien werken tot het moment waarop hij zou zijn beschoten, ongeveer anderhalf jaar na uw vertrek (CGVS, p. 24/10/2011, p. 14, p. 15, p. 20). Het feit dat enkel u Irak hebt verlaten, terwijl heel uw familie werd bedreigd, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid en de ernst van de door u ingeroepen vrees. Uzelf bleef ook sinds de aanvang van de problemen, waarvan u slechts bij benadering kan zeggen dat het in 2009 was, tot aan uw vertrek, waarvan u slechts bij benadering kan aangeven dat het ergens in 2010 (en zeker na begin maart) was, thuis wonen. Zelfs na de ontvoeringspoging bleef u thuis wonen. Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u niet weet of u er, na uw vertrek, nog iemand naar u is komen informeren. U hebt hier ook niet achter gevraagd. U hebt evenmin gevraagd of uw vader nog werd bedreigd na het vermeende schietincident. (CGVS, 24/10/2011, p. 21). Een dergelijke laconieke houding ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid en de ernst van de door u ingeroepen vrees.

Bovenstaande argumentatie laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkook in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkook te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merkbaar verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkook is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen

bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkook. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkook leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB “ De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkook dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkook is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkook subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkook aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van “open combat”. De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkook is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkook, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkook actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkook aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen ombuigen. Integendeel, het enige identiteitsdocument dat u voorlegt, blijkt vervalst te zijn. Deze vaststelling ondermijnt ook de bewijswaarde van de andere door u voorgelegde documenten. Op de foto's is een man in politie-uniform te zien en diezelfde man maar dan gewond met een vrouw en een meisje. Nergens kan echter worden opgemaakt dat die man uw vader is en de vrouw en het meisje uw moeder en uw zus. Zelfs al zou dit uw familie zijn, dan nog doen de foto's op geen enkele manier uitspraak over de door u ingeroepen vluchtredenen. De röntgenfoto's tonen een gewond been, maar doen geen uitspraak over de identiteit van het slachtoffer of de manier waarop de verwondingen zouden zijn opgelopen. Met betrekking tot de dreigbrieven die u voorlegt, moet worden opgemerkt dat

deze gemakkelijk door eender wie en eender waar zijn opgesteld waardoor ze geen objectieve bewijswaarde hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de op 17 februari 1994 gecoördineerde Grondwet, eventueel in samenhang gelezen met artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), en het algemeen rechtsbeginsel betreffende de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechter, voert verzoeker aan dat "alvorens recht te doen (...) verzoeker (wenst) te verzoeken het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen". Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in huidig verzoekschrift een tegenpartij is en de vraag is of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een rechterlijke bevoegdheid heeft gezien hij met een appreciatiemarge beslist over de dossiers die bij hem zijn aanhangig gemaakt en of hij, die in huidig geschil optreedt als een tegenpartij de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie verankerd in de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde grondwet, eventueel in samenhang gelezen met artikel 6.1 van het EVRM en met het algemeen rechtsbeginsel betreffende de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter, schendt.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, opgericht in 1988, een onafhankelijke administratie is, geleid door een commissaris-generaal en twee adjuncten en sinds 1 juni 2007 als enige instantie bevoegd voor het onderzoek van asielaanvragen, waartegen desgevallend beroep mogelijk is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als administratief rechtscollege. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die geen lid is van de rechterlijke orde, is er met andere woorden, in haar declaratieve opdracht, door de wet mee belast na te gaan of de betrokkene beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat betrokkene in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve procedure.

In de mate verzoeker stelt dat hij niet in de mogelijkheid is een wrakingsprocedure op te starten, terwijl tegen iedere andere rechter van de rechterlijke of administratieve orde een dergelijke procedure wel kan worden ingesteld, herhaalt de Raad dat de procedure voor het Commissariaat-generaal een administratieve procedure is en de commissaris-generaal geen rechter van de rechterlijke of administratieve orde is. Zo verzoeker zich gegriefd voelt door de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de wijze waarom hij werd behandeld tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag, is er niets dat hem belet het bij de wet voorziene beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat hij overigens heeft gedaan gelet op huidig verzoekschrift. De Raad ziet dan ook niet in om welke reden de asielzoeker beroep zou moeten kunnen doen op een wrakingsprocedure ten aanzien van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of in welke mate hij gediscrimineerd wordt doordat er geen wrakingsprocedure in de zin van de artikelen 828 tot 847 van het Gerechtelijk Wetboek wordt voorzien. Het stellen van de door verzoeker geformuleerde vraag is derhalve zinledig.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit afgeleid uit de schending van artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (vluchtelingenverdrag), artikel 15, sub c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004

inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn, de artikelen 48/2, 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsverplichting en de manifeste beoordelingsfout, voert verzoeker aan dat verweerder een manifeste beoordelingsfout begaat wanneer deze stelt dat de asielaanvraag ongegrond is omdat ze volgens het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dit zonder afdoende motivering en zonder voldoende inhoudelijke toetsing. Verzoeker stelt dat hij niet akkoord kan gaan met de verwerping van zijn asielverzoek en hij licht daarbij toe dat hij overtuigd is dat zijn leven in gevaar is, hij niet alleen vanuit zijn uitgebreide persoonlijke ervaring spreekt doch ook uit de hedendaagse situatie blijkt dat in diens land nog steeds ernstige misbruiken bestaan, en hij een zachtaardig gevoelig persoon is en uit een zeer gevaarlijke regio komt. Omtrent de subsidiaire bescherming betoogt verzoeker, onder verwijzing naar twee artikels van Amnesty International, het UNHCR 'Handboek over procedures en criteria voor het bepalen van de vluchtelingenstatus, Genève 1979 en "Het Hof van Justitie (Grote kamer)", dat herinnert moet worden dat het onderzoek van de asielaanvraag van een niet-begeleide minderjarige bepaald wordt overwegend door zijn mentale rijpheid, hij een omstandig relaas heeft gegeven en derhalve heeft voldaan aan de bewijslast, en dat het niet noodzakelijk is dat de persoon aantoont dat hij specifiek wordt geviséerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, bij wijze van uitzondering een dergelijke bedreiging geacht aanwezig te zijn wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen. Verzoeker wijst erop dat het hier om een bijzonder kwetsbaar persoon gaat, namelijk een kind. Verzoeker "verwijst eveneens naar bovenstaande duidelijk recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in toegankelijke taal voor juristen". Verzoeker dringt er nog op aan dat de Raad bescherming dient te bieden in volheid van rechtsmacht en artikel 2 en 3 EVRM dient te controleren, zodat hij geen enkel risico op een mensonterende behandeling zal ondergaan wanneer hij terug zou keren naar zijn land van herkomst, er anders over oordelen zou een schending uitmaken van artikel 6 EVRM dat in asielzaken wel degelijk van toepassing kan zijn.

Er worden 2 artikels van Amnesty International toegevoegd over gedwongen repatriëring van Iraakse burgers.

2.3. De voogd van verzoeker legt ter terechtzitting mailverkeer neer tussen hem en een medewerker van het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over het gedrag van zijn pupil. Verwerende partij verzet zich ter terechtzitting niet tegen de vraag om de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor een nieuw onderzoek rekening houdende met dit "nieuw element".

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 februari 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS